

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Jozefa Kolcuna v právnej veci žalobcu **A.**, so sídlom v P., IČO: X., proti žalovanej **K.**, bývajúcej v G., v dovolacom konaní zastúpenej J., advokátom v P., o **zaplatenie 36.017,60 Sk** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 14 C 1158/00, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. septembra 2006 sp. zn. 2 Co 80/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. septembra 2006 sp. zn. 2 Co 80/2006

1/ **z a m i e t a** v časti smerujúcej proti výroku rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok okresného súdu vo výroku zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 16.842 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.11.2000 do zaplataenia do troch dní.

2/ **o d m i e t a** v časti smerujúcej proti výroku tohto rozsudku, ktorým

a/ bol potvrdený rozsudok okresného súdu vo výroku o úrokoch z omeškania zo sumy 12.395 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.11.2000 do zaplataenia, t.j. do 15.12.2004.

b/ bol rozsudok okresného súdu v ostatnej vyhovujúcej časti o úroky z omeškania zo sumy 12.395 Sk zmenený tak, že žaloba sa zamietá.

c/ bol potvrdený rozsudok okresného súdu v ostatnej zamietajúcej časti.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom zo 16.9.2004 č.k. 14 C 1158/00-167 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.395 Sk so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 26.1.1999 z dlžnej sumy až do zaplattenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti (nad sumu 12.395 Sk do sumy 36.017,60 Sk) návrh zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, ktorej predmetom bola výstavba interiérového krbu. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že krb bol postavený z materiálu dodaného žalovanou (tehly typu YPOR, piesok, vápno sklenená vata). Keďže zabudovaný materiál predstavoval sumu 31.135 Sk, v tejto časti nárok považoval za nedôvodný. Hodnotu stavebných prác pri výstavbe krbu, ktoré žalobca vykonal vyčíslenú znalcom v rozsahu 37.395 Sk považoval za reálnu. Keďže žalovaná zložila žalobcovi zálohu v sume 25.000 Sk, neuhradený zostatok tvoril rozdiel vo výške 12.395 Sk, k povinnosti ktorej súd žalovanú zaviazal a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaná sa dostala s plnením dlhu do omeškania, pričom za okamih, kedy sa žalovaná dostala do omeškania považoval deň 26.1.1999, t.j. deň podania žaloby.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 20. septembra 2006 sp. zn. 2 Co 80/2006 na odvolanie oboch účastníkov konania potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o úrokoch z omeškania zo sumy 12.395 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.11.2000 do zaplattenia, t.j. do 15.12.2004. V ostatnej vyhovujúcej časti o úroky z omeškania zo sumy 12.395 Sk zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietol. Zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 16.842 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.11.2000 do zaplattenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v ostatnej zamietajúcej časti rozsudok potvrdil. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že materiál, ktorý bol pri stavbe krbu zabudovaný v hodnote 31.135 Sk dodal žalobca (len nákup kozubovej vložky rímsy a dymovodu predstavoval nákupnú cenu 26.845 Sk bez DPH). Vyčíslenie celkovej hodnoty stavebných prác znalcom sumou 37.395 Sk považoval za neprimerane vysoké. Žalobcovi priznal len sumu 12.960 Sk, ktorú žalobca uplatnil už v pôvodnej faktúre. Celková hodnota stavebných prác a hodnota materiálu, včítane DPH tak predstavovala sumu 54.237 Sk, od ktorej bolo potrebné odpočítať žalovanou uhradený preddavok v sume 25.000 Sk a plnenie v sume 12.395 Sk v súlade s rozsudkom okresného súdu. Pokiaľ išlo o úrok z omeškania dospel k záveru, že omeškanie

žalovanej s plnením peňažného dlhu nastalo až nasledujúci deň po doručení žaloby, t.j. od 15.11.2000 a nie od podania žaloby, ako to nesprávne ustálil okresný súd.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalovaná. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že odvolací súd so zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne skutkové a právne závery. Vytýkala mu, že sa nedostatočne vyporiadal s určením rozsahu a hodnoty nedokončených prác, že uveril nepravdivým a zavádzajúcim tvrdeniam svedka J., ktorého výpoveď navyše nekorešponduje s údajmi v stavebnom denníku a že nevzal do úvahy skutočnosť, že uvedený svedok krb nestaval, ale iba obmuroval krbovú vložku. Poukázala tiež na to, že pri výstavbe krbu boli použité len jednoduché materiály, čo je zrejmé aj z priloženej fotodokumentácie. Rozsudok krajského súdu považovala za nespravodlivý.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania, prípustnosť dovolania skúmal osobitne vo vzťahu k potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu, resp. k jeho zmeňujúcej časti a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je prípustné len v tej jeho časti pokiaľ napáda výrok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie žalovanej smerovalo aj proti výrokom, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (t.j. vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu vo výroku o úrokoch z omeškania zo sumy 12.395 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.11.2000 do zaplatenia a ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu v ostatnej zamietajúcej časti), nie je v tejto časti prípustné a bolo ho treba odmietnuť.

Dovolací súd skúmal teda najskôr podmienky prípustnosti dovolania žalovanej smerujúce proti potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie žalovanej podľa týchto zákonných ustanovení proti tejto časti rozsudku odvolacieho súdu preto nie je prípustné.

Rovnako dovolanie žalovanej nie je prípustné ani v časti smerujúcej proti výroku tohto rozsudku, ktorým bol rozsudok okresného súdu v ostatnej vyhovujúcej časti o úroky z omeškania zo sumy 12.395 Sk zmenený tak, že žaloba sa zamietá. V časti úrokov z omeškania dovolanie žalovanej síce smeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 238 ods. 1 O.s.p.), avšak v prospech žalovanej (žaloba žalobcu bola v časti zamietnutá). Dovolanie žalovanej proti zmeňujúcej časti napadnutého rozsudku vo veci samej, týkajúcej sa príslušenstva, preto nie je prípustné subjektívne.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalovaná v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolanie žalovanej smeruje proti zmeňujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že jej dovolanie v tejto časti napáda rozsudok odvolacieho súdu neopodstatnene.

Odvolací súd založil zmeňujúcu časť svojho rozsudku, na rozdiel od súdu prvého stupňa, na skutkovom závere, podľa ktorého materiál potrebný k zhotoveniu krbu dodal žalobca a nie žalovaná. Dovolací súd sa s týmto skutkovým záverom stotožňuje, považuje ho za správny, zodpovedajúci vykonanému dokazovaniu. Odvolací súd v tejto súvislosti správne uviedol, že najväčšiu časť z tejto položky predstavoval nákup a dodanie samotnej krbovej vložky, rímasy a dymovodu, ktorý tovar podľa faktúry č. 180/98 z 22.5.1998 predloženej žalobcom (v kolónke odberateľ je uvedený žalobca) bol zakúpený za cenu 29.717,40 Sk včítane DPH. Napokon žalovaná ani v základnom konaní netvrdila, že by tento tovar nedodal žalobca a správnosť tohto skutkového záveru odvolacieho súdu nenamietala ani v dovolaní.

Pokiaľ žalovaná vytykala odvolaciemu súdu, že sa nedostatočne vyporiadal s určením rozsahu a následne hodnoty prác vykonaných žalobcom pri stavbe krbu treba uviesť, že odvolací súd stanovil hodnotu týchto prác len sumou 12.960 Sk, čo je v porovnaní so sumou určenou súdom prvého stupňa o viac ako polovicu menej (okresný súd za primeranú považoval sumu 37.395 Sk). To znamená, že odvolací súd pri určení rozsahu a následne hodnoty prác, rozhodol v prospech žalovanej. Dovolací súd, v tejto časti nároku, súhlasí s dôvodmi uvedenými v rozsudku odvolacieho súdu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Dodáva k nim, že stanovenie rozsahu odpracovaných hodín, z ktorých odvolací súd pri určení primeranej ceny vychádzal v počte 72, nie je v zjavnom nepomere k tomu, čo bolo predmetom zmluvy o dielo (výstavba interiérového krbu). Rovnako aj suma 180 Sk za 1 hodinu práce nebola neprimeraná úrovni cien za práce rovnakého druhu v konkrétnom období. Dovolací súd námietky žalovanej uvedené v jej dovolaní nepovažuje preto za spôsobilé spochybníť správnosť týchto záverov odvolacieho súdu.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalovaná napadla dovolaním vecne správny rozsudok odvolacieho súdu. Keďže v konaní neboli zistené vady uvedené v § 237 O.s.p. a konanie nie je postihnuté ani inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol. Pokiaľ dovolanie žalovanej smerovalo proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.).

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: